

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītāja: Sandler AG

Atbildētāja: Hauptzollamt Regensburg

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht München* — Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 236. panta 1. punkta, Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.), redakcijā, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2007. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007 (OV L 62, 6. lpp.), 889. panta 1. punkta otrā ievilkuma, kā arī Partnerattiecību nolīguma starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū (OV L 317, 3. lpp.), V pielikuma pirmā protokola 16. panta un 32. panta interpretācija — Nigērijas izcelsmes sintētisko šķiedru ieviešana Eiropas Savienībā — Iespēja piemērot *a posteriori* preferenciālu muitas tarifu, kurš vairs nav bijis spēkā atmaksas pieprasīšanas dienā — Situācija, kurā prece ir tikusi ieviesta dienā, kad minētais preferenciālais tarifs vēl ir bijis spēkā, taču tā piemērošana ir tikusi atteikta tādēļ, ka zīmogs uz preču aprites sertifikāta EUR.1 nav bijis atbilstošs Komisijai paziņotajam paraugam

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2007. gada 28. februāra Regulu (EK) Nr. 214/2007, 889. panta 1. punkta pirmās daļas otrās ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā nodokļu atmaksas pieprasījums, ja, preces laižot brīvā apgrozībā, ir ticis pieprasīts un piešķirts preferenciāls tarifa režīms, un tikai vēlāk, pēc preferenciālā tarifa režīma termiņa beigām un pēc parasti piemērojamas muitas nodokļa likmes atjaunošanas veicot pēcmuitošanas pārbaudi, importētājvalsts iestādes ir piedzinušas starpību starp trešo valstu izcelsmes precēm piemērojamo muitas nodokli.
- 2) Partnerattiecību nolīguma starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas noslēgts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū un kas Kopienas vārdā apstiprināts ar Padomes 2002. gada 19. decembra Lēmumu 2003/159/EK, V pielikuma 1. protokola 16. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 32. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja pēcmuitošanas pārbaudē atklājas, ka preču aprites sertifikātā EUR.1 ir iespiests eksportētājvalsts iestāžu paziņotajam paraugam neatbilstošs zīmogs, tad importētājvalsts muitas iestādes, tā vietā, lai uzsāktu minētā protokola 32. pantā paredzēto procedūru, var nepieņemt šo sertifikātu un to atdot atpakaļ importētājam, lai tas, pamatojoties uz šā protokola 16. panta 1. punkta b) apakšpunktu, varētu saņemt retroaktīvi izsniegtu jaunu sertifikātu.

- 3) Minētā 1. protokola 16. panta 4. un 5. punkts un 32. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši tiem importētājvalsts iestādes nedrīkst atteikties pieņemt preču aprites sertifikātu EUR.1 kā retroaktīvi izdotu preču aprites sertifikātu EUR.1 1. protokola 16. panta 1. punkta izpratnē, ja tas visās daļās gan atbilst šā paša protokola prasībām, taču ailē "Piezīmes" ir ietverta nevis šā noteikuma 4. punktā paredzētā norāde, bet norāde, kas galu galā ir jāinterpretē tādējādi, ka preču aprites sertifikāts EUR.1 ir ticis izsniegts, piemērojot šā protokola 16. panta 1. punktu. Gadījumā, ja ir šaubas par šā dokumenta īstumu vai attiecīgo preču izcelsmes raksturu, šim iestādēm ir jāuzsāk minētā protokola 32. pantā paredzētā procedūra.

(¹) OV C 194, 30.6.2012.

Tiesas (piektā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburga) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Caisse nationale des prestations familiales/Salim Lachheb un Nadia Lachheb

(Lieta C-177/12) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — Ģimenes pabalsts — Piemaksa par bērnu — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta automātiska piemaksas par bērnu veidā izmaksājama pabalsta piešķiršana — Ģimenes pabalstu nepārklāšanās)

(2013/C 367/16)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Caisse nationale des prestations familiales

Atbildētāji: Salim Lachheb un Nadia Lachheb

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg* — Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu

piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2.lpp.), 1. panta u) punkta i) apakšpunkta, 3. panta, 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta un 76. panta interpretācija — LESD 18. un 45. panta, Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.) 7. panta un Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 (OV L 74, 1. lpp.), 10. panta interpretācija — “Ģimenes pabalsta” jēdziens — Tāda valsts tiesiskā regulējuma pieļaujamība, kurā paredzēts piešķirt pabalstu par katru apgādājamu bērnu kā nodokļa atvieglojumu darba ņēmējiem, kuri veic savu profesionālo darbību citas dalībvalsts teritorijā — Vienlīdzīga attieksme — Pabalsta piešķiršanas apturēšana nodarbinātības valstī līdz dzīvesvietas dalībvalsts tiesiskajā regulējumā paredzētā pabalsta apmēram — Noteikumi par pārklšanās novēršanu

Rezolutīvā daļa:

1. panta u) punkta i) apakšpunkts un 4. panta 1. punkta h) apakšpunkts Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma shēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenes locekļiem, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 647/2005, ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds pabalsts kā piemaksa par bērnu, kas ir tikusi ieviesta ar 2007. gada 21. decembra Likumu par piemaksu par bērnu, ir ģimenes pabalsts šīs regulas izpratnē.

(¹) OV C 200, 7.7.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 24. oktobra spriedums (Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Stoilov i Ko EOOD/Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

(Lieta C-180/12) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lēmuma pamatlietā juridiskā pamata zudums — Uzdoto jautājumu neatbilstība — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2013/C 367/17)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs(a)/(i): Stoilov i Ko EOOD

Atbildētājs(a): Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Administrativen sad Sofia-grad* — Komisijas 2008. gada 19. septembra Regulas (EK) Nr. 1031/2008, ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 291, 1. lpp.), un Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Preču tarifu klasifikācija — Preces (materiāls aizkaru izgatavošanai), ņemot vērā tās īpašības, kā “auduma” klasifikācija ar Kombinētās nomenklatūras kodu 5407 61 30, vai, ņemot vērā tās vienīgo izmantošanas mērķi, kā “aizkaru interjera mēbelējumam” klasifikācija ar kodu 6303 92 10 — Lēmums par valsts prasījumu piedziņu, kurā noteikts pienākums maksāt papildu muitas nodokļus un PVN, atsaucoties uz muitas laboratorijas ekspertīzes slēdzieniem — Tiesiskās paļāvības aizsardzības princips, ņemot vērā muitas deklarācijas iesniegšanas apstākļus

Rezolutīvā daļa:

Uz *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) uzdotajiem jautājumiem atbilde nav jāsniedz.

(¹) OV C 194, 30.6.2012.

Tiesas (trešā palāta) 2013. gada 17. oktobra spriedums (Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Yvon Welte/Finanzamt Velbert

(Lieta C-181/12) (¹)

(Kapitāla brīva aprīte — EKL 56.–58. pants — Mantojuma nodoklis — Gadījums, kad mantojuma atstājēja un mantinieka dzīvesvieta ir bijusi trešajā valstī — Mantojuma masa — Nekustamais īpašums, kas atrodas dalībvalstī — Tiesības uz atlaidi no apliekamās bāzes — Atšķirīga attieksme pret rezidenti un nerezidenti)

(2013/C 367/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītājs: Yvon Welte

Atbildētāja: Finanzamt Velbert